

Antidogma - Trump: rendszerhiba vagy csak rövidzárlat?

2016 november 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

1

Átlag: 1 (1 szavazat)

Mérték

Ami az amerikai elnökválasztás végeredményét illeti, Nostradamusként megbuktam.

Egyszerűen nem hittem el, vagy inkább nem akartam elhinni, legfeljebb csak reméltem, hogy a rendszer – a szemben álló erők egyenlőtlensége miatt – jelen pillanatban, akár már most is legyőzhető. Nálam csak a rendszergazdák tévedtek nagyobb, és ez hosszú távon akár fatális is lehet számukra. A november 8-ról 9-re virradó éjszaka legszórakoztatóbb momentuma kétségtelenül a közvélemény-kutatók és szakértők pofára esése volt, akik még a választás napján is úgy vélték, hogy Clintonnénak 85 százalékos esélye van a győzelemre. (Who Will be President?, nytimes.com.) Rossz lóra tettek, mert a fenevad, akit undoknak nyilvánítottak, megtáltosodott. És ha ott megtáltosodott, megtáltosodhat máshol is. Mi lesz akkor azokkal, akik köpködték az „undok fenevadat”, és rajta keresztül – mert hiszen erről van szó – magát a népet?

Donald Trump győzelmét három tényező tette lehetővé. Először is az amerikaiak dühe, elkeseredettsége és nyomora, a 70 százalékuknak ugyanis ezerdollárnyi megtakarítása sincs, a munkanélküliségi mutatókat pedig aljasul meghamisítják. Másodsorban az amerikai antiglobalista vagy rendszerellenes honlapok (ZeroHedge, Breitbart, The economic collapse stb.) és mindenekelőtt a WikiLeaks klasszisa, amelyek mindenki legnagyobb meglepetésére kenterbe verték a kontrollált médiát. Főleg pedig magának a rendszernek az elvakultsága, mert nem hiszi magáról, hogy veszíthet. Márpedig Clintonné veszített Obamával szemben is, nem? Tehát nem? A nyerő ló, de a rendszer mégis próbálta futtatni. Stratégiai hiba volt a javából.

A rendszer vakságát bizonyítja az is, hogy hitt a közvélemény-kutatásainak, de nem hitt a saját szemének, az empirikus élményeinek. Észre kellett volna vennie, hogy Trumpnak például tízszer több olvasója volt a Twitteren, akik teletöltték Clintonné-ellenes üzenetekkel és mémekkel. De a választási kampánygyőzelmek is magukért beszéltek. Trump telt házakat vonzott országszerte, Clintonné fellépéseit többnyire csak akkor látogatták tömegek, amikor celeb fanjai (Katy Perry, Lady Gaga, Madonna, Miley Cyrus, Beyoncé, Jay Z, Jennifer Lopez, Bruce Springsteen, Jon Bon Jovi) is ott bazsevtak hangulati elemként.

Trump a „látványtársadalom” (vö. Guy Debord) par excellence urai és szolgáltói, Hollywood és a show-biznisz ellenében is győzni tudott, hiába cikizte szakmájában – többek között – Matt Damon, George Clooney („xenofób fasisztának” nevezve), Shakira, Oprah Winfrey, Robert de Niro („kutyának” és „disznónak” titulálva, és kijelentve, hogy legszívesebben „pofán vágná”), Jane Fonda, Arnold Schwarzenegger, Ben Stiller, Richard Gere (Mussolinihez hasonlítva), Elton John, Tom Hanks és Cher (aki szerint Trump „faji háborút akar indítani és zavargásokat fog kiprovokálni, mint Hitler a kristályéjszakát” sic!), és hiába toltá Clintonné szekerét Barbara Streisand, Meryl Streep, Sigourney Weaver, Natalie Portman, Whoopi Goldberg, Ben Affleck, Julianne Moore, Jennifer Garner, Jake Gyllenhaal, Julia Roberts, Sarah Jessica Parker, Dustin Hofmann, Bono, Chris Rock, Samuel L. Jackson és sok más brancsbeli. Trump mellett viszont csak egyetlen hollywoodi nagyjágyú tette le a voksát: Clint Eastwood, de a jelek szerint egyedül többet nyomott a latba, mint az összes többi együttvéve.

Trump azért győzhetett, mert az átlag amerikainak elege van a Wall Streetből, amelynek Clintonné a már szinte karikatürisztikus képviselője; mert az utóbbi évtizedek neoliborális gazdaságpolitikájának oltárán feláldozott egykori középosztály benne látja a megváltóját, aki majd reményei szerint megmenti a teljes elszegényedéstől; mert a „zelitek” és médiumaik a „bohóc” mögött nem vették észre a dolgozó osztályok növekvő haragját; mert ez az „elfelejtett”, megalázott és megvetett népesség, a „fehér kisemberek” alkotják még mindig a választótömeget 74 százalékát, és ezt most tudatták is. Az amerikai pártokrácia struccpolitikusi pedig kihúzzák a fejüket a homokból, és felfedezik a fehér szegénység szigeteinek létezését a néger gettók mellett. Felfedezik a virginiai dohánytermelők, az appalache-i bányászok, a detroiti munkások nyomorúságát, akiknek életreménye a nélkülözés és következményei (kábitószer, elhízás, öngyilkosságok) hatására egyre csökken, és jelenleg 13 évvel kevesebb, mint a diplomásoké. Felfedezik, hogy a világ vezető demokráciájában a középkorú iskolázatlan fehér férfiak halálozási rátája olyan riasztó mértékben növekszik, hogy Noam Chomsky szerint a szakirodalom „reménytelenségi elhalálózásról” beszél velük kapcsolatban. (Donald Trump is Winning because White America is Dying, huffingtonpost.com, 2016. február 26.)

Trump azért győzhetett, mert ez a csendes többség végre megértette, hogy egyedül fizeti meg a gazdasági válság következményeit, míg azok, akik kirobbantották, vagyis a bankszterek és a tőzdespekulánsok még ebből is hasznot húztak; mert a szép ígéretek és nagy várakozások ellenére Obama is a washingtoni szálakat kézben tartó kozmopolita oligarchia által megszabott nyomvonalon maradt, és ezek a „fogatlan” (Hollandia francia elnök kódszava a szegényekre) amerikaiak teljes joggal érezték azt, hogy egy maroknyi kizsákmányoló plutokrata megfosztja őket a hazájuktól; mert ez a választás a (relatív) többség, pontosabban a fehér szavazók 58, a latinok és ázsiaiak 29, a néger 8 százalékának forradalma volt az 1 százaléknál több ellen.

Trump azért gy?zhetett, mert Clintonné volt az ellenfele, aki megtestesíti mindazt, ami egy normális embert taszít: az elvtelen és korrump megélhetési politikusok kasztját, a show-bizniszt és a társadalomra gyakorolt gyászos befolyását, a katonai-ipari komplexumot és áldozatainak millióit világszerte, a média mindenhatóságát és hazug propagandáját, a politikai korrektséget, amely megöli a szólásszabadságot és megfojtja az intelligenciát. Trump gy?zelve ennek az elfelejtett és normális Amerikának a gy?zelve. A rendszergazdák azonban már most készülnek a revánsra. Az idej versenyben akarataik ellenére Trump lett a „sötét ló”. 2020-ban állítólag Obamának szánják ezt a szerepet. Bizonyos szempontból kétségtelenül illik is rá.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló